761/06

Den 4. december 2006 blev i sag nr. 68.537:

xxxxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i SEB Pension, klager ved sin advokat over, at selskabet med virkning fra 1/6 2005 har vurderet, at hendes generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst 50 %. Selskabet har dog efter sagens indbringelse for nævnet bevilget ydelser indtil 14 dage efter modtagelse af speciallægeerklæring den 8/6 2005.

Det fremgår af sagen, at klageren er født i 1979 og salgsassistent. Klageren har livsforsikring, som giver ret til udbetaling af ydelser og fritagelse for præmiebetaling, hvis den generelle erhvervsevne er nedsat med 2/3. Forsikringen giver ret til halve ydelser, hvis erhvervsevnen nedsættes med mindst halvdelen.

Klageren anmeldte den 2/9 2003, at hun siden 3/2 2003 havde været sygemeldt, efter at hun den 2/2 2003 havde været involveret i en trafikulykke. Efter at have indhentet lægelige og kommunale akter bevilgede selskabet ydelser fra karensperiodens udløb 3/5 2003. Bevillingen blev løbende forlænget, indtil selskabet ved skrivelse af 12/7 2005 meddelte klagerens advokat, at bevillingen blev standset med virkning fra 1/6 2005.

Af erklæring dateret 6/1 2005 fra speciallæge i neurologi B.D. fremgår bl.a.:

"Nuværende:

Den 02.02.2003 blev pt. i et kryds påkørt af en bil der kørte over for rødt. Pt. var chauffør af sin bil og brugte sele, og bilen blev påkørt i dens hø. side. Pt. blev slået op mod ruden og siden af bilen og slog herved hele sin ve. side og hun mærkede et smæld i nakke og lænd. Blev undersøgt i Ri. Traumecenter, hvor der ikke fandtes tegn på brud og siden er hun også blevet grundigt undersøgt - se M.P.s notat af 14.09.2003.

Pt. var til at begynde med meget sengeliggende og hun har fået fysioterapi allerede fra den 04.02., hun har tilbøjelighed til hovedpine, der kan stråle fra ryggen og nakken og ep i hovedet eller omvendt. Pt. får hovedpine ved koncentration og også ved fysiske anstrengelser. Hun har til at begynde med haft mange smerter i nakken, men disse smerter er aftaget. Stadig har hun nogen bevægeindskrænkning af hovedet. Korttidshukommelsen er nedsat. Hun kan om morgenen blive lidt ukarakteristisk svimmel hvis hun er stresset. Til at begynde med kvalme, men det har hun ikke længere. I øvrigt rask.

Der er sket en bedring hen ad vejen hvad alle punkter angår, men pt. er langtfra i sin habituelle tilstand. Tidligere arbejdede hun måske 9 timer om dagen og derefter gik hun i Fitness Center i 3-4 timer og om natten dansede hun det meste af natten. Hun har helt måttet opgive Fitness og dans og først sensommeren 2003 kom hun lidt i arbejde igen. Hun er salgsassistent i et firma som faderen og en anden mand har. Hun arbejder kun få timer om ugen.

...

Konklusion:

Pt. har ganske rigtigt følger efter færdselsuheldet for knap et år siden og det drejer sig om følger, som man kan se det efter hjernerystelse eller distorsion af halsrygsøjlen. Der er sket en bedring hen ad vejen og vi må håbe på at der sker en fortsat bedring. Jeg tror ikke rigtigt at man kan gøre noget for at fremskynde en bedring. Pt. går selv til noget svømning og hun har lært øvelser hun selv skal udføre. Mere kan der nok ikke gøres."

3. 68.537

Af erklæring dateret 6/6 2005 fra speciallæge i neurologi B.D. fremgår bl.a.:

"Socialt

...

Patienten har gennemgået en uddannelse som makeup artist og fuldført uddannelsen i 2004. Indtil for nylig har patienten i et par måneder arbejdet inden for dette felt på ... Teater.

...

Vedrørende ulykkestilfældet og dets følger.

...

Efter ulykkestilfældet har patienten haft mange problemer der er beskrevet i mit brev af 06.01. 2004 og M.P.s brev af 14.09.2003. Der er langsomt og gradvist indtrådt en vis bedring hvad alle problemer angår i de forløbne 2 1/2 år. Men de sidste måske 6-8 måneder synes patienten ikke at der er sket nogen fremgang.

Patienten bliver hurtigt tappet for energi og altså hurtigt vældig træt. Hun har i nogle måneder indtil for nylig arbejdet som makeup artist på et teater. Nogle gange har hun kunnet klare flere timers arbejde, men andre gang har hun hurtigere måttet give op og det har kunnet lade sig gøre, fordi der er et hold af mennesker der udfører det samme arbejde, som hun gør. Når hun så er færdig på teatret er hun vældig træt og går lige hjem for at hvile sig.

Hun har nedsat koncentrationsevne når hun f.eks. arbejder ved en skærm eller skal læse i en bog. De nævnte problemer svinger op og ned og nogle gange går det ret godt, og andre gange bliver hun hurtigt udtrættet og får nedsat koncentration.

Generelt er hukommelsen klart nedsat efter ulykkestilfældet, hun glemmer let navne eller aftaler."

Klagerens advokat har i skrivelse af 25/10 2004 redegjort således for klagerens uddannelse:

"På det tidspunkt da E.K.T. var blevet påkørt, var hun under uddannelse som makeup artist. Umiddelbart efter ulykken kontaktede E.K.T. sit uddannelsessted, og uddannelsesforløbet blev herefter stoppet og udsat på ubestemt tid. På dette tidspunkt manglede der ca. 6 måneder af uddannelsen.

Omkring 11 måneder efter E.K.T.s tilskadekomst kontaktede E.K.T. selv uddannelsesstedet, og det blev aftalt med indehaveren og underviserne, at E.K.T. kunne få lov til at afslutte uddannelsen på et andet hold. Ifølge aftale med underviserne kunne E.K.T. deltage i undervisningen så meget det var hende muligt, hvilket viste sig at være under halvdelen af undervisningstimerne. Således har E.K.T. ikke været under fuld uddannelse efter ulykken, og har kun i et begrænset omfang kunnet følge undervisningstimerne.

På trods af dette valgte E.K.T. at forsøge, at gå op til den afsluttende eksamen i august d.å. og bestod eksamen.

Det skal bemærkes, at uddannelsen har karakter af en aftenuddannelse, der primært foregår efter arbejdstid, idet undervisningstimerne ligger i aftentimerne mellem kl. 16-21. Således har E.K.T. under uddannelsen kunne arbejde fuld tid ved siden af, og således har uddannelsen ikke influeret på hendes arbejdstid."

Advokaten har i forlængelse heraf i skrivelse af 11/7 2006 til nævnet anført:

"Når det i min skrivelse af 25.10.2004 til slut i skrivelsens 5. afsnit anføres, at der er tale om en aftenuddannelse, der ikke influerer på E.K.T.s arbejdstid er det blot udtryk for, at hun ikke har været i et uddannelsesforløb, hvor hun ikke har mulighed for at passe et fuldtidsarbejde.

Jeg har hverken sagt eller tilkendegivet, at hun rent faktisk har arbejdet fuld tid, for det er en kendsgerning, at det har hun ikke, og det fremgår af alle undersøgelses- og lægerapporter m.v.

Endelig skal jeg bemærke og kraftigt præcisere, at det forhold, at klageren har haft en velvillig arbejdsgiver, der har kunnet støtte hende i en svær periode, naturligvis ikke skal komme hende til skade. Arbejdsgiveren har fastholdt en lønudbetaling, som der ikke har været grundlag for, og idet arbejdsgiveren nu i øvrigt har måttet ophøre med sin virksomhed, har klageren almindelige forhold, og hun er ganske ude

af stand til at kunne passe og/eller opnå et arbejde, hvor hun kan få en lønudbetaling som hun tidligere fik også i perioder efter tilskadekomsten."

Advokaten har i sin klageskrivelse dateret 15/12 2005 anført:

"På denne baggrund er det svært forståeligt, hvorledes indklagede kan konkludere, at der ikke længere er grundlag for at udbetale erstatning.

Det, at klageren har kunnet færdiggøre en før uheldet påbegyndt uddannelse som makeup artist er ikke i sig selv udtryk for andet end, at indklagede, der allerede før ulykken havde gennemført en betydelig del af uddannelsen, har kunnet bestå prøven, men har været noget længere end normalt om den sidste del af uddannelsen.

Kendsgerningen er imidlertid, at klageren ikke har kunnet arbejde som makeup artist i andet i en kort periode, hvor det skete med velvilje fra hendes arbejdsgiver, og i et for hende velment forsøg på, at efterprøve, om dette var en fremtidsmulighed for hende. Det var det i hvert fald ikke i denne omgang, men måske hun på et senere tidspunkt kan tage spørgsmålet op.

Indklagede synes derudover at lægge urimelig vægt på en bemærkning i lægebilag ..., hvor det fremgår, at klageren vurderer, at hun måske kan arbejde halvtids. Hun arbejdede ikke halvtids, og hun siger ikke, at hun arbejder halvtids, for klageren kan ikke arbejde halvtids. Hendes dristige vurdering af, at hun måske kan klare det, er netop et udtryk for, at hun tror, at hun kan mere end hun rent faktisk kan gennemføre. Det er det mønster, der viser sig gang på gang, hvor hun påbegynder noget i håb om at kunne klare det, men hurtigt derefter må opgive.

Klageren er fortsat meget interesseret i, at blive raskmeldt eller forbedre sin situation, men den hårde kendsgerning er, at der ingen forbedring er.

Klageren er derfor fortsat berettiget til præmiefritagelse og udbetaling fra forsikringen af fuld ydelse, og der er ingen lægelige indikationer for det modsatte."

Advokaten har i skrivelse af 15/9 2006 til nævnet sammenfattende anført:

"Der er for så vidt ikke noget nyt at tilføje, men jeg finder det alligevel magtpåliggende for mig at præcisere, at mine bemærkninger er foranlediget af indklagedes antydninger af, at forsikrede har arbejdet på fuld tid eller der op imod.

Realiteten er,

at klageren ikke har arbejdet på fuld tid,
at klageren på intet tidspunkt har sagt eller tilkendegivet, at hun har arbejdet på fuld tid, men nok har givet udtryk for et ønske om, at kunne arbejde på fuld tid,

at der på ingen måde er identifikationer for, at klageren har arbejdet mere end hun selv har sagt, hvilket er under halv tid.

Jeg er enig i, at det ikke i sig selv er så afgørende, hvor meget klageren har arbejdet, og derfor burde indklagede heller ikke være fremkommet med sine bemærkninger. Det er netop min pointe.

Det er min opfattelse, at der foreligger lægelige oplysninger, der giver grundlag for at konkludere, at forsikredes generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 50 % helt i overensstemmelse med de faktiske forhold, men herom henviser jeg til sagens akter og tidligere indlæg."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 23/2 2006 til nævnet anført:

"Det er efter vores opfattelse, som sagen foreligger oplyst, uklart, i hvilket omfang forsikrede rent faktisk har arbejdet og dermed også rent faktisk har tjent, og da der ved vurderingen af forsikredes erhvervsevne indgår såvel et helbredsmæssigt som et økonomisk kriterium, mener vi, der er behov for at indhente nærmere oplysninger om forsikredes indtægtsforhold. Dette vil vi iværksætte snarest muligt.

Det er dog allerede nu efter vores opfattelse klart, at forsikrede ikke opfylder det helbredsmæssige kriterium, idet forsikredes helbredsmæssige gener, som nævnt,

ikke synes at være af en sådan art, at forsikrede skulle være ude af stand til at varetage ethvert arbejde på mere end halv tid.

På det foreliggende skal vi således fastholde vores afgørelse."

Selskabet har i skrivelse af 29/3 2006 til nævnet endvidere anført:

"Det fremgår af forsikredes årsopgørelse for år 2003, ..., at forsikrede i år 2003 havde en årlig lønindkomst på kr. 214.673 svarende til en gennemsnitlig månedsløn på kr. 17.889,41.

I 2004 havde forsikrede en årlig lønindkomst på kr. 203.205 svarende til en gennemsnitlig månedsløn på kr. 16.933,75, hvilket fremgår af årsopgørelsen fra 2004 ...

For så vidt angår år 2005 kan man ud fra forsikredes lønsedler, ..., se, at forsikrede indtil oktober måned, hvor forsikrede er blevet opsagt fra sin stilling, har optjent kr. 140.774,50, hvilket svarer til en gennemsnitlig månedsløn på kr. 14.077,45.

Vi kan på baggrund af forsikredes indtægtsoplysninger konstatere, at forsikrede har haft en mindre indtægtsnedgang, som dog ikke er af en sådan størrelse, at denne kan begrunde et generelt erhvervsevnetab på mindst 50 %."

Endelig har selskabet i skrivelse af 29/3 2006 til nævnet anført:

"Hvor meget forsikrede rent faktisk har arbejdet synes altså fortsat at være noget uklart.

Da forsikrede imidlertid ikke opfylder forsikringsbetingelsernes helbredsmæssige kriterium - og da heller ikke det økonomiske - jf. det i vores tidligere breve af 23. februar og 29. marts 2006 anførte, må vi på det foreliggende grundlag fastholde, at forsikredes generelle erhvervsevne ikke kan anses for nedsat med mindst 50 %.

Den omstændighed, at forsikrede på grund af arbejdsgiverens tvangsopløsning nu er uden job finder selskabet er uden betydning for retten til forsikringsdækning jf. forsikringsbetingelserne."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 20, Dækning ved tab at erhvervsevne**

Forsikringen giver ret til erstatning, hvis den forsikredes generelle erhvervsevne i forsikringstiden nedsættes til mindst 1/2 af den fulde erhvervsevne som følge af helbredsforringelse (sygdom eller ulykkestilfælde), uden at dette skyldes forsæt.

Stk. 2.

Forsikringen dækker aldrig tab af erhvervsevne, hvis der ikke ved en lægelig undersøgelse kan påvises objektive tegn på tilstedeværelsen af mén eller sygdom (forsikringen dækker således aldrig, hvor der f.eks. alene er tale om subjektive klager over smerter, gener og lignende).

§ 21. Definition på tab at erhvervsevne

Tab af erhvervsevne foreligger, når den forsikrede af helbredsmæssige årsager ikke længere er i stand til - bedømt under hensyntagen til den forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

Stk. 2.

Der er således tale om en generel og ikke en individuel målestok, idet forsikredes erhvervsevne vurderes i forhold til alle erhverv, man med rimelighed kan forlange, forsikrede skal påtage sig - herunder også erhverv, som eventuelt måtte forudsætte omskoling. Der er ikke ret til udbetaling ved tab af erhvervsevne, hvis forsikrede anses for egnet til omskoling, og det efter endt omskoling må antages, at forsikrede efter omskoling vil kunne oppebære 1/3, respektive 1/2 af den indtjening beskrevet i stk. 1.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på undtagelsesbestemmelserne i de Generelle forsikringsbetingelser § 6."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder speciallægeerklæringerne og oplysningerne om klagerens arbejde og færdiggørelse af uddannelse, finder nævnet, at klageren ikke har godtgjort, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 50 %.
Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann